

РЕШЕНИЕ

№ 874

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5330** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на “Мулти Експорт България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. М. Г. чрез адв. С. срещу Ревизионен акт № Р-22221523003278-091-001 от 23.11.2023г. издаден от В. П. началник сектор и З. Н. на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение №505/17.04.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) - НАП, с който на дружество са определени допълнителни задължения за ДДС в размер на 40 821,78лв. главница и лихви от 11 987.37лв за отделни данъчни периоди от обхвата на ревизията от м.07.2019г. до м.01.2020г..

Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, постановен при съществени процесуални нарушения и несъобразяване с материалния закон. На първо място визира, че същият не е мотивиран. Използвани са мотивите от прогласения за нищожен предходен РА, както и материалните събрани в това производство, поради което няма нови обстоятелства и нови изводи, което е неправилно. На следващо място се оспорва по същество констатацията на органите по приходите, че няма реални доставки. Подчертава се, че има индивидуализация на млечните продукти в приемо-предавателните протоколи с доставчика „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД. Има и данни за последващи доставки, както и стоките са предмет на ВОД към

трите гръцки дружества /при ДО 189 114,71лв./. Изразява се несъгласие и с изводите, че не е доказан транспорта, осъществен от „Б. ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Подчертава се, че съображенията в РА не са съответни на доказателствата, касаещи спорните доставки, както и изводите за тяхната реалност се подкрепят от изслушаната по делото експертиза. С оглед изложеното моли да се уважи жалбата и да се отмени РА.

В съдебно заседание, жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.С., както и претендира разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция ОДОП-НАП, чрез процесуалният си представител юрк.П., оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Депозирани са и писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАТИНЕТ, НАМИРА СЛЕДНОТО:

По допустимостта на жалбата: оспореният ревизионен акт е връчен на 23.04.2024г., съответно жалбата е депозирана на 02.05.2023г., което е в 14-дневния срок за подаването ѝ, от лице с правен интерес, поради което трябва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка от фактическа страна се установява следното:

Със Заповед №Р-22221523003278-020-001/01.06.2023г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01- 849/31.10.2022г. на директора на ТД на НАП С., изменена със Заповед №2222[ЕГН]-020-002/30.08.2023г., издадена от В. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ГД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-654/05.07.2023г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на дружеството за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.07.2019г. до 31.01.2020г.. Във връзка със Заповед №РД-01-513 от 02.06.2023г. на директора на ТД на НАП С. за командироване на държавния служител К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, временно да изпълнява служебните си задължения в друг отдел- правомощията да разгледа и реши преписката са възложени на В. П. на длъжност Началник сектор „Ревизии“.

Ревизията е повторна и извършена във връзка с Решение №4755/04.05.2023г. на ВАС с което е обявен за нищожен РА №Р-22221520001299091-001/24.03.2021г. и преписката е изпратена за издаване на нова заповед за възлагане на ревизия.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/№Р-22221523003278-092-001/18.10.2023г., срещу който не е имало възражение.

Ревизията приключва с РА Р-22221523003278-091-001/23.11.2023г., издаден от В. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ орган, възложил ревизията, и от З. Т. Н. на длъжност главен инспектор по приходите ръководител на ревизията. Установени са допълнителни задължения за данък върху добавената стойност в размер 40 821,78лв., както и са начислени лихви в размер на 11 987,37лв..

Установените допълнително задължения произтичат от непризнато на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във връзка е чл. 6 и чл. 9 от с.з. право на данъчен кредит, вследствие на констатации за липса на реални доставки на стоки /млечни имитиращи продукти/ по всички фактури, издадени от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД, БИК[ЕИК] - 40 125,78лв. и по фактури за транспортни услуги, издадени от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 696лв..

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено

Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице изх.№-22221523003278-040-001/12.06.2023. Съответно от жалбоподателя са депозиран писмени обяснения, че изисканите документи вече са били представени при преходната ревизия.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД - сочено като доставчик на стоките, предмет на декларирани ВОД към Гърция и на превозвача „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Резултатите от проверките са отразени протоколи, подробно описани в ревизионния доклад.

С Протокол №P22221523003278-ППД-001/29.09.2023г. са присъединени всички събрани документи и доказателства от предходно производство с УИН P-22221520001299, включително получените данни от отправени молби за обмен на информация и административно сътрудничество /SCAC/ до данъчната/приходна администрация на Гърция.

Въз основа на данните, получени от гръцката администрация, се установява, че дружествата не се намират от данъчните власти, а обявените адреси са непълни - без посочени улица и номер, същите не са известни и на местните общински администрации, от които гръцките компетентни органи са изискали съдействие. В получените отговори е посочено, че управители и на трите гръцки компании са български граждани. Дружествата, сочени за получатели по декларирания ВОД, не са се явили пред гръцките данъчни власти и не са представили счетоводни и отчетни данни, не са подавали декларации за ДДС и за всички са предприети действия за deregистрация на ДДС номерата им /като към датата на изготвяне на РД са с невалидни VIN/.

По отношение отказаното право на данъчен кредит.

1. Констатирано е, че през процесните периоди жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 40 125,78 лв. по 15 фактури, издадени от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, с предмет на доставката млечни и имитиращи продукти.

При извършена насрещна проверка доставчикът не е открит на декларирания адрес за кореспонденция, поради което му е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК. От негова страна не са представени документи.

При предходната ревизия от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД са били представени копия на част от изисканите доказателства. Посочено е, че не са приложени данни за индивидуализацията на стоките, предмет на продажба към ревизираното лице - вид, количества, партида, срок на годност, производител, както и документи от предходни доставчици и счетоводни регистри. j

Ревизиращите са анализирали данните в информационната система на НАП, при което е установено, че спорните фактури са отразени в дневниците за продажби на „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД и за проверяваните периоди са подавайки данни за едно лице, назначено на трудов договор в дружеството.

Извършената проверка в отчетните регистри на проверяваното лице е показала, че формираният данъчен кредит от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД е предимно от отразяване на фактури за покупка на млечни продукти, издадени „АДАКАУНТС ЕВРОПА“ ЕООД, „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД, „ДС КОНСТРУКШЪН“ ЕООД, „ИНОКС 2000“ ЕООД. След извършена справка в дневниците за покупки, всички посочени предходни доставчици са отразявали

получени СМР, услуги и материали, като никой от тях няма регистрирани покупки на млечни и имитиращи продукти. Проверката в базата данни на НАП е показала, че всички са с прекратена регистрация при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС и не разполагат с персонал към датите на издаване на фактурите към прекия доставчик.

Обобщено е, че при предходната ревизия не само от прекия доставчик, но и от ревизираното лице не са приложени доказателства за индивидуализация предмета на доставката /вид, партида, опаковка и т.н./: такива за извършени разплащания, съпроводителни документи, доказващи осъществяването на доставката - търговски документи, стокови разписки, не са посочени предходните доставчици и съответно с кои фактури са закупени стоките, предмет на доставките към жалбоподателя - фактури, декларация за производител/вносител, справка за стоков поток.

С оглед на изложеното и предвид липсата на каквито и да представени доказателства при втората ревизия, е обоснован извод, че фактурите, издадени от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, не отразяват реално извършени доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие, съгласно чл. 25 от ЗДДС, поради което на основание чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на кредит по всички фактури, издадени от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, както следва: за м. 07.2019г. в размер на 3 331,16лв.; за м.08.2019г. в размер на 3 247,03лв.; за м. 09.2019г. в размер на 4 557,13лв.; за м. 10.2019г. в размер на 2 470,50лв.; за м. 12.2019г. в размер на 14 519,85 лв. и за м. 01.2020г. в размер на 12 011лв.

2. През спорните периоди жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 696лв. по 8 фактури, издадени от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, с предмет транспортни услуги. При извършена насрещна проверка доставчикът не е открит на декларирания адрес за кореспонденция, поради което му е връчено ИПЗПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК. От негова страна не са ангажирани доказателства за реалността на доставките, документиращи с издадените на жалбоподателя фактури.

Органите по приходите са се позовали на констатациите, направени при предходната ревизия. Посочили са, че в предходното производство от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД са представени част от изискваните документи - копия на спорните фактури, придружени с копия на международни товарителници и заявки за транспорт, обратна ведомост за периода, извлечение от счетоводни сметки 4532, 503 и 411, ведомост за заплати и справка по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/, ведомост за изплатено възнаграждение на едно лице, договор за наем на полуремарке, копие на лиценз за международен транспорт, копие на талон за регистрация на МПС - влекач, извлечения на счетоводни сметки, амортизационен план, инвентарна книга и други. Не са приложени договори за транспорт, а само заявки, адресирани до лице, заето на длъжност „шофьор“, а не до представляващия дружеството.

С оглед установените факти по отношение декларираните ВОД от ревизираното лице и формирания извод за тяхното фиктивно документиране, органите по приходите са преценили, че „МИЛТИ ЕКСПОРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД неправомерно е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. На основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит по всички фактури, издадени от спорния доставчик.

Относно декларираните ВОД.

Посочено е, че жалбоподателят е декларирал извършени вътреобщностни доставки на млечни продукти - краве сирене, кашкавал от козе мляко и имитиращи продукти от растителни масла към клиенти в Гърция. За доказване прилагането на нулева ставка при предходната ревизия са представени копия на издадените фактури към гръцките дружества, оборотни ведомости за периодите от м. 07.2019г. до м. 01.2020г., като от тях е установено, че сфртка 401 „Доставчици“ и 411 “Клиенти“ са с крайни кредитно, респ. дебитно салдо, от което е направен извод, че няма плащания към доставчиците и такива, получени от клиентите. Приложени са аналитични ведомости на сметки 601, 602, 609, 702 и др., договори за заеми с две физически лица, само едно писмено потвърждение от ODYSSEYS HELLAS за получаване на стоката в Гърция, документи за произход на стоките, предмет на ВОД от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, фактури за транспортни услуги от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД и копия на протоколи за извършени проверки на стоки с висок фискален риск, извършени от ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

При предишната ревизия са изисквани документи за индивидуализиране на стоките по осъществените ВОД, а именно предмет на доставките - конкретни видове сирена, млека и брой артикулни единици, търговски документи, и друга документация придружаваща стоката; извлечения от водена кореспонденция и доказателства за плащане по доставките, системи за проследяване на храните и други.

В отговор са били представени данни за един от доставените от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД продукти - документи за произход на 2 900 кг. краве сирене с предходен доставчик „Ю ЕС- КОМЕРС“ ООД и таблица за стоков поток на дружеството. Отбелязано е, че в приложения документ за произход на кравето сирене липсва информация за вида, съдържание на сол, стандарт на производство; за кашкавала дали отговаря на Приложение III, Раздел IX, Глава I, т. 3 на Регламент (ЕО) М853/2004 г. и т.н., не е представена информация за внедрена НАССР система за контрол и управление на безопасността на храни, фуражи и напитки.

При анализ на приложените международни товарителници /ЧМР/ органите по приходите са установили, че в тях не са отразени конкретни адреси на получателите. Предвид получените отговори по линия на международния обмен е констатирано, че няма търговски обекти, стопанисвани от гръцките търговци. Конкретни адреси, на които следва да са доставяни стоките, както и дата за доставяне не са посочени и в приложените договори - заявки. Отбелязано е, че превозвачът не е представил пътни листове, тахошайби, данни за закупени винетки стикери, платени пътни такси и др. доказателства, от които може да се установи маршрута на превозните средства и мястото на разтоварване на стоките. Не са установени разплащания по фактурите, като изводът обоснован с непредставянето на платежни документи, с изключение на банково извлечение за м. 12.2019г., което е непълно - само до 12.12.2019г.. както и неотразяване на плащания в счетоводните регистри, с изключение на отчетено плащане по фактура №399/23.12.2019г., за което липсват доказателства.

Органите по приходите са съобразили и наличието на доклад към ТД на НАД С. с №ФК-127/17.03.2020г. на ГД „Фискален контрол“, във връзка с извършена проверка на ГКПП „К.“, на товарен автомобил марка „Д.“ с регистрационен номер С., собственост на „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Проверката е документирана с Протокол №010101490450ЮЛ 8.02.2020г, в който е констатирано, че съгласно представени от водача документи, транспортното средство превозва: 480 кг. краве сирене с изпращач „ДРАЙ ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД и получател EL801257874; 8

880,00кг. имитиращ продукт/сирене с изпращач „АЛФА КОМПАНИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и получател EL801123755, както и 4 430,00кг. имитиращ продукт/сирене с изпращач „МУЛТИ ЕКСПОРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и получател TYRAKI с VIN EL801123884. При физическа проверка на превозваната стока е констатирано, че вместо 480кг. краве сирене и 13 310кг. имитиращ продукт/сирене се превозват 16 палети с морска сол всяко по 1 225 кг. или общо 19 600кг. и 480кг. краве сирене описаните по-горе изпращачи и получатели. Камionenът е бил натоварен с 6 290кг. повече от декларираното. Налице е несъответствие между превозваната стока и съпътстващите я документи, които са с невярно съдържание и е установено деклариране на фиктивна ВОД на стока с висок фискален риск.

В подкрепа на извода за деклариране на неверни данни и документи с невярно Съдържание за ВОД на стоки пред служителите на ГД „Фискален контрол“, ревизиращите са установили и друг протокол с №010101519579 1/19.03.2020г. /извън ревизиращия период/, където изрично е записано, че при обстойна проверка на транспортното средство и на превозваната стока /част от която е с изпращач „МУЛТИ ЕКСПОРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД/, освен декларираните стоки се превозват и 10 палета за отопление, за които не е установена стойността поради непредставяне на фактури от превозвача.

Посочено е, че получените отговори от данъчната администрация на Гърция, че сочените като получатели ODYSSEUS HELLS SMPC, TYRAKI SMPC и CRECOIL не съдействат на данъчните органи, не е установен склад или търговски обекти на дружествата или друга информация, която да доказва реално извършвана търговска дейност от същите. Представляващ дружеството ODYSSEUS HELLS SMPC EL801093680 е Г. И. Д., който е във фактическо семейно съжителство с представляващата доставчика „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД. Заключено е, че управителите на трите гръцки дружества - български граждани, имат фиктивно участие в управлението на чуждестранните търговци, а последните са създадени с цел извършването на данъчни злоупотреби.

Направен е извод, че ревизираното дружество не е осъществило ВОД на стоки, тъй като не са представени доказателства за наличие на такава.

При оспорването по административен ред на РА, ответникът е потвърдил същия като е направил извода, че спорните фактури документират покупка на стоки и доставки на услуги по транспортиране на стоки, за които е доказано, че не са придобити от ревизираното лице и съответно е тях не може с тях да са извършени разпоредителни действия.

От правна страна е подчертано, че механизмът на ДДС поставя като условие за възникване на правото на данъчен кредит установяване наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6, чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС, като на датата на възникване на данъчното събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от с.з. възниква задължение за регистрираното лице да

начисли данък и съответно свързаното с това право на получателя да ползва данъчен кредит. Съгласно чл. 68, ал. 1, т.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка, което означава фактически получени, за което се изследва реалността на доставката. Съответно, когато се касае за продажба на стоки следва да се установят факти за прехвърляне правото на собственост върху стоките и свързаните с това обстоятелства, касаещи придобиване право на собственост върху същите по вид **и** количества стоки, съхранение, транспорт, предаване и др. Доказването на реална доставка на стоки изисква установяване на обстоятелствата, че доставчикът е разполагал със стоки от същия вид и количество като фактурираните и това количество физически е предадено на получателя.

Ответникът е направил заключението, че спорът се свежда до това, извършени ли са реални доставки на стоки /млечни и имитиращи продукти/ и дали те са доставени от издателя на спорните фактури А. Л.“ ЕООД, т.е. в хода на ревизионното производство събрани ли са достатъчно доказателства за тези обстоятелства, респективно в подкрепа на твърденията за невъзможност на доставчиците да осъществят фактурираните доставки.

Прието е, че при изследване произхода на стоките от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД е доказано, че същите не са придобити от ревизираното лице. Изследването на произхода на стоките, заедно с останалите доказателства, за ответника показват липса на доставка, а оттам и липса на изпълнение по фактурите за транспортиране на същите стоки.

Визирано е, че за да се направи категоричен извод за реалност на една доставка на стоки, следва на първо място да се установи, че доставчикът е разполагал с необходимите количества сроки и то към посочената във фактурата дата на данъчното събитие и едва след това да се установява начина на прехвърляне. В тази връзка е Решение С-78/12, т. 35 на СЕС, според което дадена сделка може да бъде окачествена като „доставка на стоки“ по смисъла на член 14, параграф 1 от *Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност* /Директива 2006/112/ЕО/, когато чрез тази сделка определено данъчнозадължено лице прехвърля материална вещ и овластява другото лице да се разпорежда фактически с нея, като неин собственик, без за това да е от значение формата на придобиване на право на собственост върху въпросната вещ.

Установяването на факта на реалното, физическото съществуване на фактурираната стока, съответно нейното предаване в разпореждане на получателя, предполага изследването на въпроса за предходните продажби, за съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването и физическата ѝ наличност при получателя.

Отбелязано е, че според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“ - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест. Такива обективни факти са всички онези доказателствено-релевантни факти /според националната терминология/, които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките.

Визирано е, че съгласно чл. 24 от *Закона за задълженията и договорите* /ЗЗД/ прехвърляне на собствеността върху родово определените стоки става в момента, в който страните не само са се споразумели за количеството и стойността на сделката, но и са определили конкретната стока, предмет на сделката, а при липса на такова определяне - в моменти на фактическото ѝ предаване. Определянето на стоката, предмет на доставката, може да стане с физическото ѝ отделяне в отделна опаковка, склад, транспортно средство или посредством индивидуализирането и по друг начин, еднозначно сочещ за коя стока рискът се носи от купувача. В конкретния случай отделянето на стоките чрез тяхното транспортиране и предаването им от прекия доставчик на ревизираното лице следва да се удостовери не само

със съответните приемо-предавателни протоколи и транспортни документи /товарителници, пътни листа и др./, но и със съответните сертификати за качество, произход, партидни номера, срок на годност, предвид факта, че в случая става въпрос за хранителни стоки.

Направен е извода, че липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на данъчен кредит поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС - наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването, на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти /индиции/, които са основа на доказателствените изводи за отрицателния факт - ТР №6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Подчертано е, че изцяло в доказателствена тежест на РЛ е да докаже твърдения от него благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Също в практиката на СЕС-т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е. - К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване, изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа; на „обективни факти“, а именно доказателствени факти, които мълчаливо свидетелства за правнорелевантния факт.

Всички доказателства и фактически обстоятелства по спора /т. 37 от същото решение/, като част от обективните данни за наличие или не на реални доставки. Когато документите, представени от получателя по спорните доставки, също разкриват нередовности, това следва да бъде отчетено при извършване на общата преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства в главното производство от националната юрисдикция /т. 57 и т. 63 от Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 „ЛВК- 56“ ЕООД/.

Според ответника, при осъществяването на тази проверка, органите по приходите са проявили процесуална активност за събиране на доказателства, които пряко или косвено удостоверяват липсата на реално осъществени доставки по спорните фактури. Изискани са доказателства, както за прехвърляне собствеността от доставчика на получателя, така и за възможността на доставчика да извърши това.

Прието е, че след като доставчикът не е доказал, че е разполагал със стоки от съответния вид и количество, представянето на подписани между страните фактури и протоколи не обосновава извод за реално

изпълнение на доставки. Само наличието на фактури и тяхното счетоводно отразяване не е достатъчно и необходимо условие, за да се приеме, че е налице реалност на спорните доставки. В този смисъл практиката на ВАС - Решение №7142/20.05.2012 г. по адм. д. 14106/2010г., Решение №5298/12.05.2015г., по адм.д. 7147/2014г., Решение №5169/25.04.2017г. по адм.д. 6888/2016г., Решение №5406/17.04.2014г, по адм.д. 10484/2013г.. Решение №5527/03.05.2017г. по адм. д. №5685/2016г. и др.

Направен е извода, че фактически не е възможно прекият доставчик да е предал стоките на жалбоподателя и да има основание за съставяне на приемо-предавателни протоколи за това, след като тези стоки никога не са се намирили при него, а участието му в сделките има основно посреднически характер. Представените приемо-предавателни протоколи не удостоверяват наличието на изброените в тях по вид и количества стоки при доставчика, тъй като са частни свидетелстващи документи, от които жалбоподателят черпи изгода.

Във връзка това ответникът е приел, че е налице данъчна измама, тъй като са налице фиктивни доставки на стоки. Както ревизираното дружество, така и прекият му доставчик осъществяват дейността си през ревизирания период от една складова база, находяща се в [населено място], [улица], където е декларирано, че е извършено и приемо-предаването на стоките. Предмет на доставка са големи количества млечни продукти с растителни мазнини, за които не са представени ветеринарни сертификати или други търговски документи, удостоверяващи вложените продукти, каквото изискване е въведено със Закона за храните /ЗХ/. Така в случая се касае за едно формално прехвърляне на стоки в рамките на склад, находящ се в [населено място]. Така е констатирано, че „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД не е ангажирало доказателства, че упражненото право на приспадане на данъка по всяка от процесите фактури, съответства на дължим данък, т. е. на действително осъществена облагаема доставка, в който случай е приложим принципът за данъчен неутралитет и данъкът подлежи на приспадане. По аргумент от т. 1 от диспозитива на решението по дело С-18/13 М. П. на: СЕС, добросъвестността на получателя по доставка е изключена, когато същият не докаже, че конкретно реалността на доставката. Това е така, тъй като получателят е страна по двустранен договор за доставка и трябва да знае всички обективни факти, свързани с осъществяването ѝ. Когато не се установят такива факти, в данъчната и съдебна практика се приема, че получателят не е участвал при осъществяването на доставката, а след като притежава фактура, която не е свързана с получена от него доставка по двустранен договор, следва извод и за знанието му за формалното /документално/

издаване на фактурата.

Относно фактурираните доставки от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, при първата ревизия е посочено, че не са представени всички изискани документи, а при повторната такива изобщо не се ангажират. Не са представени документи за плащане, пътни листове, документи, доказващи място на доставка на стоките, документи за платени пътни такси, паркинг. Не са налице счетоводни справки, доказващи осчетоводяване на приходите бт продажби и извършените разходи във връзка с доставките, справка за извършени разход във връзка с осъществения транспорт, справка за формиране на себестойност на извършените услуги.

Посочено е, че „МУЛТИ ЕКСПОРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е декларирало вътреобщностни доставки на стоки /млечни и имитиращи продукти/ за клиенти от Гърция с превозвач „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. От извършения обмен на информация с данъчната администрация на Гърция по получените отговори /констатациите са описани подробно в ревизионния доклад/ може да бъде обобщено, че при проверките гръцките данъчни власти не откриват дружествата, не потвърждават вътреобщностните доставки, не са налице документи и по инициатива на гръцката администрация ДДС номерата на гръцките компании са нерегистрирани.

Установено, че представляващ на GRECOIL LTD и на TYRAKI SMPC е български гражданин - А. А.. По данни на търговски регистър, към Агенцията до вписванията са налице данни, че същият е собственик на множество дружества със задължения в големи размери към републиканския бюджет. Посочен е като сужебно известен факт, че през 2015г. лицето е осигурявано от Централно ведомство 1, за лица които са задържани под стража или са лишени от свобода.

Така е прието и, че фактурите за транспортни услуги от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, също са формално оформени, поради което на основание ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 70, ал. 1, т. 2 е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури в общ размер на 699лв..

С оглед изложените съображения – изцяло е потвърден РА.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е изслушано заключението на вещото лице Б., което съдът принципно кредитира. Видно от същото фактурите, издадени от „Александрова Лоджистикс“ ЕООД са на основание подписан договор за продажба на стоки от 10.07.2019г., както и същите са придружени от приемо-предавателен протокол. Стоките са транспортирани до складови бази на „А. Л.“ в [населено място] и склад на

„Вивекта БГ” ЕООД, [населено място], [улица]. В.л. е констатирало, че жабоподателят е разполагал с наети складове за съхранение на стоките по договори, подписани с „Вивекта БГ” ЕООД, „Милки Био България” ЕООД и „Евробулмаркет Ин-Екс” ЕООД .

Посочено е, че фактурите, издадени от „Болди транспорт” ЕООД са на основание Заявка-договор за автомобилен превоз на товари от „Мулти Експорт България” ЕООД. Придружени са от международни товарителници.

В счетоводството на „Мулти Експорт България” ЕООД стоките по фактурите издадени от „Александрова Лоджистикс” ЕООД са заприходени и осчетоводени съгласно изискванията на счетоводното законодателство. Същото и за фактурите, издадени от „Болди транспорт” ЕООД - осчетоводени съгласно изискванията на счетоводното законодателство.

Плащанията по фактурите, издадени от „Александрова Лоджистикс” ЕООД и „Болди транспорт” ЕООД са извършени в брой и по банков път, подробно описани в Констативно-съобразителната част.

Фактурите, издадени от „Александрова Лоджистикс” ЕООД и „Болди транспорт” ЕООД са намерили отражение в дневниците за покупки по ЗДДС на „Мулти Експорт България” ЕООД за съответните отчетни данъчни периоди, през които са издадени.

В т.7 и т.8 на заключението в.л. сочи, че „Мулти Експорт България” ЕООД е извършило последващи доставки на стоките /ВОД/ получени от „Александрова Лоджистикс” ЕООД към GRECOIL, Tyraкі SMPC и Odysseus Hellas SMPC, Гърция. В счетоводството на „Мулти Експорт България” ЕООД фактурите, издадени на GRECOIL, Tyraкі SMPC и Odysseus Hellas SMPC са осчетоводени съгласно изискванията на счетоводното законодателство.

По т.9 в.л. прави извода, че не се установяват несъответствия в количествата стоки, придобити от доставчика „Александрова Лоджистикс” ЕООД с осъществените ВОД към GRECOIL, Tyraкі SMPC и Odysseus Hellas SMPC.

Допълва, че плащанията по фактурите, издадени на гръцките клиенти GRECOIL, Tyraкі SMPC и Odysseus Hellas SMPC е описано подробно в Констативно-съобразителната част.

Сочи се, че транспортната фирма, извършила превозите на стоки от България до Гърция е „Болди транспорт” ЕООД.

В т.12. вещото лице прави извода за идентичност на вида и количеството на стоките по фактурите, издадени от „Александрова Лоджистикс” ЕООД с тези по фактурите, издадени на GRECOIL, Tyraкі SMPC и Odysseus

Hellas SMPC, Гърция.

В т.13. вещото лице визира, че „Мулти Експорт България“ ЕООД е разполагало с необходимите за осъществяване ВОД количества стоки по доставки извършени от „Александрова Лоджистикс“ ЕООД.

На последно място вещото лице сочи, че има съвпадение на регистрационните номера на превозните средства, отразени в товарителниците /CMR/ с тези, отразени в писмените потвърждения на гръцките дружества.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ФАКТИЧЕСКА И ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

С РА е установен резултат ДДС за внасяне в размер на 3 549,60лв. при деклариран от дружеството ДДС за възстановяване в размер на 41 209,05лв.. Установените с ревизионния акт допълнителни задължения в размер на 44 758,65лв. произтичат от непризнато право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с.з., следствие на констатации за липса на реални доставки на стоки (40 125,78лв.) по всичките 15 фактури, издадени от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД и 696лв. по всички фактури за транспортни услуги, издадени от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, както и начислени лихви. С РА не са признати за реално извършени декларираните от дружеството ВОД на стоки (с данъчна основа общо в размер на 189 114,71 лв.), с получатели гръцките дружества: ODYSSEUS HELLAS SMPC с VIN EL801093680 — по 4 фактури през м. 07.2019г., м. 08.2019г. и м. 10.2019г., TYRAKISMPC с VIN EL801123884 - по 3 фактури през м. 09.2019г. и м. 01.2020г. и GRECOIL LTD с VIN EL801123755 по 2 фактури през м. 12.2019г.

Относно доставките от „Александрова Лоджистикс“ ЕООД по издадените 15 фактури с предмет на доставката „млечни продукти“ –за съда не е спорно, установеното от органите по приходите: има договор от 10.07.2019г. видно от който продавачът се задължава да продава на търговеца млечни продукти и саламурени изделия. Съставени са приемо-предавателни протоколи, в които стоката вече е индивидуализирана. Не е спорно, че има осчетоводяване на издадените фактури, което безспорно се установява и от СЕ. Така в счетоводството на „Мулти Експорт България“ ЕООД получените стоки от „Александрова Лоджистикс“ ЕООД са заприходени по дебита на сметка 3041 „Стоки на склад”. Д. е сметка 4531 „Начислен данък за покупките”. Кредитирана е сметка 4011 „Доставчици”. Тези счетоводните записвания на стопанските операции са извършени в хронологичен ред. Вещото лице е установило, че счетоводните записвания са съобразени с основните счетоводни

принципи за текущо начисляване, както и е спазен принципа на документална обосновааност чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството.

Не е спорно, че РЛ притежава наети няколко складови бази / видно от договори за влог - склад за търговия на едро с храни (тържище), находящ се в [населено място], [улица], складова база „Слатина-Булгарплод” ООД/.

Видно от заключението на вещото лице има плащане по фактурите като вещото лице сочи кои фактури са платени в брой и кои по банков път.

За вещото лице има последваща реализация, предмет на ВОД към гръцките дружества, който извод е оспорен от ответника. Преди съдът да формира изводи за това има или не последваща реализация или са налице фиктивни доставки и осъществена данъчна измама –така, както е приел ответникът, следва да постави **въпроса разполагал ли е доставчикът с предмета на доставката.** Не е достатъчно само въпросните млечни продукти да се намират в склада на РЛ, а трябва да са доставени именно от „Александрова Лоджистистикс“ ЕООД, издател на 15-те фактури. Този доставчик не е бил открит на адреса и не е представил документи, които са ангажирани от РЛ. При проверка е установено, че ДК от доставчика е формиран от фактури за млечни продукти, издадени от „АДАКАУНТС ЕВРОПА“ ЕООД, „АРЕСТ ГРУП“ ЕООД и „ДС КОНСТРУКШЪН“ ЕООД, „ИНОКС 2000“ ЕООД. Тези предходни доставчици са отразявали обаче получени СМР, услуги и материали, като никой от тях няма регистрирани покупки на млечни и имитиращи продукти. Също така са с прекратена впоследствие регистрация при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС и не разполагат с персонал към датите на издаване на фактурите към прекия доставчик.

Следователно на първо място „Александрова Лоджистистикс“ ЕООД трябва да докаже, че е разполагало с млечните продукти, които впоследствие е продало на РЛ –имало е склад, получило ги е от лица, които са ги притежавали, като нито едно от тези обстоятелства не е установено. На база на изложеното няма как след като „Александрова Лоджистистикс“ ЕООД не разполага с предмета на доставките по осчетоводените и платени фактури – да твърди, че има реалност на доставките. В този аспект извода дали е имало или не последваща реализация – е неотносим. Дори да е безспорно, че РЛ е имало съответните млечни продукти за признаване правото на данъчен кредит по фактурите издадени от „Александрова Лоджистистикс“ ЕООД е релевантно именно доставчикът да е разполагал с предмета на доставката. С изводите на вещото лице касателно тези доставки –не се установява различно от констатираното от органите по приходите. Съответно съдът

напълно споделя правните изводи и позоваването на посочените норми и съдебни решения, подробно анализирани от ответника с решението му без да е необходимо да ги преповтаря.

По доставките от „Болди транспорт“ЕООД: също със СЕ няма промяна на установеното от органите по приходите с изключение на установено разплащане, но наличието на договор, фактура, осчетоводяването ѝ, както и плащане – не са обстоятелства, които сами по себе си да установяват реалност на документираните доставки. В случая се касае за 8 фактури с предмет транспорт, като не е спорно, че превозвачът има лиценз № 12146/13.06.2019г. за международен автомобилен превоз на товари.

Конкретно има товарителница, има заявка и макар да няма договор, то според състава заявката е достатъчна, тъй като се касае за договор за превоз по чл.367 от ТЗ, който е неформален. Достатъчно е постигането на съгласие, поради което за същото и за наличие на валидни договори отношения се съди от останалите доказателства. Същите обаче правилно не са кредитирани от ответника или са приети като недостоверни. Напр. издадените МН товарителници /CMR/ правилно е констатирано, че са частни документи, които конкретно имат определени непълноти. Няма данни до къде точно като място е превозен товара. Напр. за извършени доставки на TYRAKISMPC, е посочено, че разтоварен пункт е KALOCHORI THESSALONIKI GREECE. Също CMR за извършени доставки на ODYSSEUS HELLAS SMPC - разтоварен пункт - LAKKASKYDRA GREECE и KATERINI GREECE. Освен липса на адрес на получателя, то от получените отговори по линия на международния обмен е констатирано, че няма търговски обекти, стопанисвани от гръцките търговци. Конкретни адреси, на които следва да са доставяни стоките, както и дата за доставяне не са посочени и в приложените договори - заявки. На фона на изложеното -превозвачът не е представил пътни листове, тахошайби, данни за закупени винетки стикери, платени пътни такси и др. доказателства, от които може да се установи маршрута на превозните средства и мястото на разтоварване на стоките.

Относно декларираните ВОД- съдът също споделя направените констатации от органите по приходите и ответника. Предмет на ВОД са млечни продукти - краве сирене, кашкавал от козе мляко и имитиращи продукти от растителни масла към клиенти в Гърция. За доказване прилагането на нулева ставка при предходната ревизия са представени копия на издадените фактури към гръцките дружества, обратни ведомости за периодите от м. 07.2019г. до м. 01.2020г., като от тях е установено, че сметка 401 „Доставчици“ и 411 “Клиенти“ са с крайни

кредитно, респ. дебитно салдо, от което е направен извод, че няма плащания към доставчиците и такива, получени от клиентите. Приложени са аналитични ведомости на сметки 601, 602, 609, 702 и др., договори за заеми с две физически лица, само едно писмено потвърждение от ODYSSEYS HELLAS за получаване на стоката в Гърция, документи за произход на стоките, предмет на ВОД от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД, фактури за транспортни услуги от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД и копия на протоколи за извършени проверки на стоки с висок фискален риск, извършени от ГД „Фискален контрол“ - НАП. Също не е спорно, че при предишната ревизия са изискани документи за индивидуализиране на стоките - конкретни видове сирена, млека и брой артикулни единици, търговски документи, и друга документация придружаваща стоката; извлечения от водена кореспонденция и доказателства за плащане по доставките, системи за проследяване на храните и други. В отговор са били представени данни за един от доставените от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД продукти - документи за произход на 2 900кг. краве сирене с предходен доставчик „Ю ЕС- КОМЕРС“ ООД и таблица за стоков поток на дружеството. Отбелязано е, че в приложения документ за произход на кравето сирене липсва информация за вида, съдържание на сол, стандарт на производство; за кашкавала дали отговаря на Приложение III, Раздел IX, Глава I, т. 3 на Регламент (ЕО) М853/2004 г. и т.н., не е представена информация за внедрена НАССР система за контрол и управление на безопасността на храни, фуражи и напитки.

За МН товарителници /ЧМР/ е относимо посоченото, че липсва адрес на получателя. Няма обекти на гръцките търговци. Важи установено вече, че превозвачът не е представил пътни листове, тахошайби, данни за закупени винетки стикери, платени пътни такси и др. доказателства, от които може да се установи маршрута на превозните средства и мястото на разтоварване на стоките. Видно е от получените отговори от данъчната администрация на Гърция, че сочените като получатели ODYSSEUS HELLS SMPC, TYRAKI SMPC и CRECOIL не съдействат на данъчните органи, не е установен склад или търговски обекти на дружествата или друга информация, която да доказва реално извършвана търговска дейност от същите. Представляващ дружеството ODYSSEUS HELLS SMPC EL801093680 е Г. И. Д., който е във фактическо семейно съжителство с представляващата доставчика „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИК“ ЕООД. Заключено е, че управителите на трите гръцки дружества - български граждани, имат фиктивно участие в управлението на чуждестранните търговци, а последните са създадени с цел

извършването на данъчни злоупотреби, който извод напълно се споделя и от състава. За това способства цялостния анализ на представените доказателства, а не фрагментарната им оценка от оспорващия. Така не е спорно установено от органите по приходите в доклад към ТД на НАД С. с №ФК-127/17.03.2020г. на ГД „Фискален контрол“, във връзка с извършена проверка на ГКПП „К.“, на товарен автомобил марка „Д.“ с регистрационен номер С., собственост на „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Видно от Протокола от проверката №010101490450ЮЛ 8.02.2020г, се констатира, че съгласно представени от водача документи, транспортното средство превозва: 480кг. краве сирене с изпращач „ДРАЙ ТЕХНОЛОДЖИ“ ЕООД и получател EL801257874; 8 880кг. имитиращ продукт/сирене с изпращач „АЛФА КОМПАНИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и получател EL801123755, както и 4 430кг. имитиращ продукт/сирене с изпращач „МУЛТИ ЕКСПОРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и получател ТУРАКИ с VIN EL801123884. При физическа проверка на превозваната стока е констатирано, че вместо 480кг. краве сирене и 13 310кг. имитиращ продукт/сирене се превозват 16 палети с морска сол всяко по 1 225 кг. или общо 19 600кг. и 480кг. краве сирене описаните по-горе изпращачи и получатели.

Ето защо съдът намира за правилно констатацията за несъответствие между превозваната стока и съпътстващите я документи, които са с невярно съдържание и е установено деклариране на фиктивна ВОД на стока с висок фискален риск. Напълно законосъобразен на база на изложеното е извода, че ревизираното дружество не е осъществило ВОД на стоки, тъй като не са представени доказателства за наличие на такава.

СЛЕДОВАТЕЛНО СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията.

Въз основа на изложеното се прави извода, че РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото писмени доказателства. Констатира се, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ.

На следващо място се приема, че спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената

форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който е неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Не е процесуално нарушение ползването на материалите от предходната ревизия. На РЛ и на доставчиците са изпратени съобщения за новата ревизия и за възможността за представяне на нови доказателства. Събраните вече такива правилно са били присъединени. Въз основа на тях няма как и да се направят различни изводи от вече последвалите от предходния екип. Друг е въпросът, че тези изводи не се споделят от РЛ, тъй като водят до несъмнената констатация за фиктивност на доставките и за участие в данъчна измама.

Така във връзка със същността на спора, съдът следва да маркира освен вече споделеното от ответника в решението му за признаване правото на данъчен кредит при доставка на стоки и услуги, че трайната практика на СЕС приема, че за да се признае право на приспадане на данъчен кредит получателят следва да разполага с фактури за доставка, която е реално осъществена. В този смисъл е решението по дело С-152/02 на СЕО, че от значение за признаване право на данъчен кредит е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е. да е прехвърлено правото на собственост върху стоките или да са извършени услугите. В доказателствена тежест на лицето, претендиращо право на приспадане на данъчен кредит, е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че са налице законоустановените предпоставки за признаване на твърдяното от него материално право.

Следователно –наличието на договор, фактура, ППП, плащане, осчетоводяване, не води до извода сам по себе си за реалност на оставките. Доставките на млечни продукти от „Александрова Лоджистикс“ ЕООД към РЛ и впоследствие транспортирането им от „Б. Транспорт“ към гръцките дружества – предмет на ВОД – са взаимно обвързани сделки. На първо място се установи, че доставчикът не е разполагал с никакви млечни продукти, не ги е закупил, не ги е съхранявал, за да може да ги достави към РЛ. От тук насетне какви точно млечни продукти са доставени на гръцките дружества- предмет на ВОД, също е спорно, тъй като тези гръцки търговци имат непълни адреси- без посочени улици и номер, не могат да се установят. Имат управител -български гражданин –лицето Г. И. Д., за което е установено, че е свързано с П. А. И., която е представляващ „Александрова Лоджистикс“ ЕООД. Не са подавали декларации за ДДС и за всички са предприети

действия за дерегистрация на ДДС номерата им. Отделно макар да има транспортни документи – в тях не са отразени конкретни адреси, няма и такива в заявките. Няма пътни листове, тахошайби, както и данни за закупени винетни стикери, платени пътни такси и др. доказателства, от които биха могли да се установят маршрута на превозните средства и мястото на разтоварване на стоките. При направената случайна проверка на ГКПП К. на МПС на превозвача с ДКН С., е установено несъответствие между превозваната стока и съпътстващите я документи. Макар вече предмета на ВОД да е с посочени по вид млечни продукти, то това не означава, че има последваща реализация на закупените преди това от РЛ от „А. Л.“ ЕООД млечни продукти.

Съдът също не кредитира извода на вещото лице, който е произволен, не почива на логични конструкции на база на обективни данни, а се базира само на едностранен анализ на сравнение на количества. Не може да се твърди, че след като РЛ е получило X кг. млечни продукти от „Александрова Лоджистикс“ ЕООД, макар и конкретизирани в ППП, то същите са тези, които са предмет на ВОД. Не е изследвано от вещото лице дали по това време в складовете е имало количество от същия вид. Освен това не е достатъчно да се посочи вида на млечния продукт – кашкавал, сирене и т.н., а пълната му индивидуализация става чрез конкретната марка/производител, партида, други параметри като съдържание на мляко, срок на зреене и т.н. Също така няма съответните сертификати за качество, произход, партидни номера.

Следователно от правна страна правилно е установено, че фактурите, издадени от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, не отразяват реално извършени доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие съгласно чл. 25 от ЗДДС, поради което на основание чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС на РЛ обосновано е отказано правото на данъчен кредит по всички фактури (изброени в РД), издадени от „АЛЕКСАНДРОВА ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, за м. 07.2019г. в размер на 3 331,16лв.; за м. 08.2019г. в размер на 3 247,03 лв.; за м. 09.2019г. в размер на 4 557,13лв., за м. 10.2019г. в размер на 2 470,50лв.; за м.12.2019г. в размер на 14 519,85лв. и за м.01.2020г. в размер на 12 011лв..

Също съдът споделя като законосъобразен извода на органите по приходите, че има неправомерно упражнено право на данъчен кредит общо в размер на 696лв. по 8 фактури, с предмет на транспортни услуги, издадени от „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Това следва и от установените факти, по отношение на декларираните от ревизираното лице ВОД изводите за тяхното фиктивно документиране, поради което правилно на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС на „МУЛТИ ЕКСПОРТ

БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с отказано право на данъчен кредит по всички фактури, издадени от спорния доставчик „БОЛДИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Напълно се споделят изводите в РА за наличието на данъчна измама. Няма как да няма познание както в РЛ, така и от доставчика му след като с предмета на доставките, описаните млечни продукти -доставчикът не е установено да разполага. Нито един от доставчиците му не е разполагал с млечни продукти, фактурирани са СМР; deregистрирани са, един от управителите е осигуряван като лице, лишено от свобода. Няма как да се приеме, че тези продукти са същите без да има произход, производител, срок на годност, партида и т.н. – и са били предмет на ВОД след като е неясно до къде са транспортирани и от кого са приети. Наличието само на едно потвърждение, при установените данни по реда на обмена от гръцката приходна администрация, дискредитира същото. Дори да се приеме, че транспортът е документиран, не е доказан транспорта именно на посочената по вид и количество стока. За да има транспорт трябва да има данни, че конкретната по вид и партида стоката е натоварена от складовата база на РЛ и е доставена в складова база на гръцкото дружество. При инцидентната проверка на едно от МПС на предозвача е установено несъответствие между количеството и вида на превозената стока. Всички тези обстоятелства няма как да не са известни на търговците по веригата, поради което се касае за фиктивни доставки на стоки и транспортна услуга, като и на ВОД неправилно отразени със нулева ставка.

Следователно – жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли. Налице е РА, постановен от компетентни органи - от органа, възложил ревизията и от органа, който я е извършил, няма допуснати съществени процесуални нарушения. РА е мотивиран, направени са правни изводи, които съответстват на фактическите установявания, поради което се касае и за акт, съобразен с целта на закона.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК, поради което по чл.8 ал.1 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 1872,76лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на “Мулти Експорт България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място],

СРЕЩУ РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221523003278-091-001 от 23.11.2023г., издаден от В. П. -началник сектор и З. Н. на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, ПОТВЪРДЕН с Решение №505/17.04.2024г. на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП), с който на дружество са определени допълнителни задължения за ДДС в размер на 40 821,78лв. главница и лихви от 11 987.37лв. за отделни данъчни периоди от обхвата на ревизията от м.07/2019г. до м.01/2020г..

ОСЪЖДА “Мулти Експорт България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. М. Г. да заплати на НАП сумата от 1872,76 лева /хиляда осемстотин седемдесет и два лева и седемдесет и шест стотинки / юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: